

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכולנו "עין חמד" - מקבלת זיון

פרשת חיי שרה - סוד שלום הבית

"וַיִּקַּח אֶת רַבֶּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֱבָה"
(בראשית כ"ד, ס"ז)

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוח אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
ליביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נזימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימני
יפה בת פדילה דליה

יסוד נוסף נמצא בתחילת התורה: "על פן יעזב איש את אביו ואמו, וידבק באשתו" (בראשית ב', כ"ד).

לאחר הנישואין נוצרת יחידה משפחתית חדשה. על בני הזוג לשמור על אחדותם ולא לאפשר להתערבות חיצונית שאינה מועילה, ליצור מחלוקת ביניהם.

עם זאת, כאשר מתעורר קושי שאינם מצליחים לפתור בעצמם, פנייה לרב, ליועץ זוגי או לאיש מקצוע עשויה דווקא לסייע בשמירת שלום הבית.

ומעל הכול, הבית נבנה באמצעות מילים טובות והערכה. כאשר המלאכים שאלו את אברהם: "איה שרה אשתך?" (בראשית י"ח, ט'). חז"ל אמרו שהדבר היה "כדי לחבבה על בעלה" (בבא מציעא פז ע"א). מכאן ניתן ללמוד שלא די להעריך את בן הזוג בלב, אלא חשוב גם לבטא זאת במילים.

גם מצוות השנה הראשונה מלמדת על חשיבות ההשקעה בקשר: "נקי יהיה לביתו שנה אחת, ושמן את אשתו אשר לקח" (דברים כ"ד, ה').

כאשר נתינה, ויתור, הקשבה ומילה טובה הופכים להרגל של יום-יום, האהבה אינה נשארת רק זיכרון מתחילת הדרך, אלא ממשיכה להיבנות ולהעמיק במשך שנים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

אנשים תמהים מדוע זוגות רבים ניצבים כיום מול שחיקה, מריבות ואף גירושין, גם בתוככי הציבור הדתי והחרדי. מדוע הקסם שהאיר את תחילת הדרך עלול לדעוך עם השנים?

יסוד נפלא לחיי הנישואין ניתן ללמוד מפרשת חיי שרה: "וַיִּבְרָא יִצְחָק הָאֱלֹהִים שָׂרָה אִמּוֹ, וַיִּקַּח אֶת רַבֶּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֱבָה" (בראשית כ"ד, ס"ז).

התורה מתארת את האהבה של יצחק לרבקה לאחר שנעשתה אשתו. יש בכך מסר חשוב: הקשר בין בני הזוג אינו נשען רק על ההתרגשות של תחילת הדרך.

קירבה עמוקה יכולה להיבנות ולהתחזק במשך השנים באמצעות נתינה, התחשבות, הערכה והשקעה מתמדת בקשר.

בניית בית דורשת גם נכונות לצאת לעיתים מאזור הנוחות. רבקה עזבה את משפחתה ואת מולדתה והלכה עם אליעזר לארץ כנען כדי להקים את ביתה עם יצחק.

גם הבאר, המופיעה בכמה משידוכי התורה, יכולה לשמש משל יפה: כדי לשאוב מים מן הבאר צריך להתכופף. כך גם בחיי הנישואין, לעיתים צריך לדעת להתכופף, לוותר על הגאווה ולבוא לקראת בן או בת הזוג.

גם טבעת הנישואין יכולה להזכיר רעיון דומה: דבר קשה יכול לקבל צורה חדשה כאשר יודעים לכופף אותו.

יצחק ורבקה מלמדים אותנו גם שזוגיות אינה מחייבת ששני בני הזוג יחשבו תמיד באופן זהה. התורה הקדושה מספרת על הבדלים ביניהם, ובפרט ביחסם ליעקב ולעשו. למרות השוני, ניתן לשמור על קשר של כבוד ואחדות.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

זמן לילה

זמן	כנסת לילה	זאת לילה	ויכין זמן
י"מ	16:09	17:23	18:02
ח"א	16:26	17:24	17:59
מיוסב	16:17	17:23	18:00
ב"ל	16:29	17:25	18:03

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – כִּירִים- חֶלֶק א'

האם צריך כיריים נפרדות לבשר וחלב או אפשר להשתמש בכירה אחת?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

יש מחמירים לרכוש שתי מערכות כיריים נפרדות, אחת לבשר ואחת לחלב. **מקורות:** בשו"ת 'כתב סופר' (יו"ד סימן נ"ד) כתב שכך ראו לכל ירא שמיים לנהוג. וכן כתב ב'חכמת אדם' (כלל ע"ד סעיף ד'). גם ה'יד יהודה' (סימן צ"ב, פירוש הקצר ס"ק ע"ג) כתב שלכתחילה אין לבשל תבשיל בשרי ותבשיל חלבי יחד על אותה כירה, וטוב שתהיה כירה מיוחדת לבשר וכירה מיוחדת לחלב, ותבוא עליו ברכה. ועיין עוד בשו"ת 'תשובות והנהגות' חלק ב' (סימן שפ"ז). כמו כן הובא בספר 'מטבח כהלכה' (עמוד 32) בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל, שהמהדרים משתמשים בכיריים נפרדות לבשר ולחלב, ובכך נמנעים מחשש מכשול באופן המהודר ביותר, וכך נהג בעצמו.

אף מי שיש לו רק מערכת כיריים אחת, רצוי שייחד צד אחד לבשר וצד אחר לחלב.

מעיקר הדין, מותר להשתמש באותן חצובות הן לקדירה בשרית והן לקדירה חלבית. **מקורות:** הטעם הוא שהאש שורפת את הבליעות, וכאן 'היתרא בלע'. ראה משנה ברורה (או"ח סימן תנ"א ס"ק ל"ד). וכן כתב בשו"ת 'אגרות משה' (או"ח חלק א' סימן קכ"ד), שמן הדין אין בחצובה חשש של פליטת איסור, ורק לעניין חמץ החמירו. עם זאת, מצוי שבעת הטיגון ניתז מאכל בשרי על החצובות או על המשטח שסביבן, וכן שמאכל חלבי גולש מן הסיר אל החצובות או אל המשטח שמתחתיו. מצב כזה עלול ליצור בעיה חמורה בכשרות הסירים והמאכלים. **הערה:** חשש זה קיים רק כאשר יש רטיבות בין החצובה לקדירה. כמו כן יש לחשוש שמא יגלוש מן הקדירה החלבית מאכל חלבי, והחצובה תהיה בלועה מבשר ומחלב יחד ותיאסר. לאחר מכן, אף אם ישל עליה מאכל פרווה, יש לחשוש שמא יעברו הבליעות לדופני הקדירה ויאסרו את המאכל ואת הקדירה.

כאשר החצובה אינה נקייה, כגון שגלש עליה מאכל מסיר הבישול, ונותרה ממשות בעין על החצובה או על המשטח, אין הבדל אם חלפו עשרים וארבע שעות מאז שניתז המאכל. בכל מקרה אין טעמו נפגם, שכן דין נותן טעם לפגם נאמר בבליעה ולא בממשות בעין. אם מניחים לאחר מכן סיר ובו תבשיל בשרי על גבי חצובה זו, הסיר בולע ונעשה מעורב בו טעם בשר וחלב. **מקורות:** ראה שולחן ערוך (יו"ד סימן צ"ה סעיף ה') לעניין בליעת קדירה מצידה החיצוני. אף שהממשות בעין צוננת, מכיוון שהקדירה רותחת מחום האש, אין אומרים כאן 'תתאה גבר', כמבואר בש"ך (שם ס"ק ל"ג).

כאשר אין שישים בתבשיל ובקדירה כנגד הבליעה, התבשיל והסיר נאסרים משום בשר בחלב. התבשיל אסור באכילה והסיר טעון הגעלה. **מקורות:** שולחן ערוך (שם). אין לסמוך על הסברה שהאש שורפת את כל אשר על החצובות או על המשטח הקרמי, שכן במציאות אין הדבר בהכרח כך. האש נמצאת בדרך כלל במרכז החצובה, ואילו המאכל גולש במקום המרוחק מן הלהבה. וכפי שכתב הגר"ש וואזנר בקובץ 'מבית לוי', חלק א' (עמוד כ"ט), שבחצובות שבזמננו המסגרת גדולה, קצותיה אינם מונחים כנגד האש ואינם מתחממים כל כך. כן דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל, המובאת בספר 'אשרי האיש', חלק ג' (פרק נ"ג אות ל"ה), ולדעתו יש לנקות ולכסות בנייר כסף אף את קרקעית הכיריים. ועיין עוד בספר 'מנחת אשר' – לונצר (סימן ס"א).

שְׁדוּךְ מִפְּלֵא

להלן סיפור מדהים המעובד מתוך העלון 'טיב הקהילה'. בעל המעשה, י. ג., מספר על אחיו, שהיה בדרכו חזרה מהונגריה לאחר מסע תפילות בקברי צדיקים: אחי הגיע לשדה התעופה, והתברר לו שנותרו עוד שלוש שעות עד לטיסה. אחי אינו מהאנשים שמבזבזים את זמנם, ובנוסף הוא חדור מטרה. אם הגיע להונגריה למסע תפילות, עליו לדבוק במשימת התפילה. אולם בשדה התעופה קשה מעט להתפלל בדבקות, ולכן עצר מונית וביקש מהנהג להסיע אותו לבית הקברות היהודי הקרוב ביותר לשדה התעופה. כשהגיע לשם לא ידע אם קבורים בו צדיקים והיכן הם טמונים. **אחי בחר קבר שמשך את ליבו והחל להתפלל לידו.**

עיקר תפילתו היה למצוא שידוך לבתו. לאחר שסיים לשפוך את ליבו, חזר לשדה התעופה ומשם טס לארץ. בהגיעו ארצה קיבל הצעת שידוך לבתו, ומאותה הצעה שברו צלחת למזל טוב ולשמחת שני הצדדים. עתה התברר גודל ההשגחה הפרטית: **החתן היה נכדו של אותו יהודי שעל קברו התפלל אחי.** הוא הראה להם תמונה שבה הוא מתפלל על קבר סבו של החתן. ההתרגשות הגיעה לשיאה כאשר התברר שהסב פעל עבור נכדו לזכות בשידוך טוב. נקודה מעניינת נוספת ממחישה עד כמה הקב"ה יושב ומזווג זיווגים: אחי לא רצה בשום אופן חתן כהן, מסיבות שונות. רק לאחר האירוסים התברר שהקב"ה סידר את העניינים כך שדווקא הפעם הוא לא בירר מראש אם מדובר במשפחת כוהנים. אחי אמר: "כשזיווג אמור לצאת לפועל, לא יועיל שום תכסיס, שכן הקב"ה כבר הכריז: בת פלוני לפלוני, ומול הזיווג שקבע היושב ומזווג זיווגים אין שום דרך לעקוף את רצונו יתברך".

רְפוּאָה טְבֵּעִית- מִיגְרָנָה – חֶלֶק ב'

חלק מהאנשים חווים לפני התקף המיגרנה תופעה הנקראת "אאורה", הכוללת הבזקי אור, נקודות בשדה הראייה, נימול או שינויים זמניים בראייה. **הגורמים למיגרנה אינם תמיד ברורים, אך ידוע שישנם גורמים שעלולים לעורר התקף:** ♦ מתח נפשי ולחץ ♦ חוסר שינה או שינה לא סדירה ♦ דילוג על ארוחות ♦ שינויים הורמונליים ♦ התייבשות ♦ מאכלים מסוימים אצל אנשים רגישים ♦ חשיפה לאור חזק או לריחות חזקים. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית- 0775343667)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבית אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אריה לייבוש מרדכי הלברשטאם זצ"ל

האדמו"ר הרב אריה לייבוש מרדכי הלברשטאם זצ"ל- נולד בשנת ה'תרל"ב (1872). כבר מגעוריו הצטיין בתמימותו ובצדקתו. ענותו גדול היה וכל תהלוכותיו בקודש היו בהצנע לכת. התנהג בגדרים ובמנהגים, ואלפי חסידים שינובה מכל העולם נהרו אליו והסתופפו בצילו. רבינו היה צדיק וקדוש, בעל מופת ובעל רוח הקודש, ורבים פנו אליו ונושעו. הקים ישיבה ואף עמד בראשה והעמיד תלמידים רבים. לאחר פטירת אביו בי"ב בחשוון ה'תרע"ט (1918) מילא את מקומו באדמו"רות ושימש כאדמו"ר השלישי לחסידות שינובה. לאחר מלחמת העולם הראשונה עבר לקראקא. האדמו"ר רבי זושא טברסקי זצ"ל מצ'רנוביל סיפר ששמע מפי בנו וממלא מקומו רבי יקותיאל יהודה, כי מדי פעם כאשר ביקר רבינו בצאנז כדי להשתטח על ציון אביו או למטרה אחרת, הקפיד ונזהר מאוד שלא להישאר שם ללינת לילה והסביר שאביו קורא לו לבוא אליו.

בביקורו האחרון בצאנז חלה מעט והיה צריך ללון שם. בשבת פרשת תולדות בשנת ה'תרצ"א היה רבינו בצאנז וקרא בעצמו בתורה. הוא סיים את עלייתו בפסוק: **שְׁלַחֲנִי וְאַלְכֶּה לְאֲדָנִי** (בראשית כ"ד, נ"ו). בנו האדמו"ר ר' יקותיאל יהודה אמר: "אבא, אתה יכול להמשיך לקרוא". רבינו ענה: "נו, נו", כמי שמסופק בדבר, ולאחר מכן "נא, נא", כאילו הסכים לעצור כאן, וביקר את ברכת התורה. ואכן, רבינו נפטר שם בפתאומיות ב-כ"ז בחשוון ה'תרצ"א (1930). חי כ-58 שנים. ציונו באוהל אדמו"רי צאנז. בנו ר' יקותיאל יהודה מילא את מקומו כאדמו"ר משינובה בצאנז.

סבו (מצד האב): האדמו"ר רבי יחזקאל שרגא משינובה (בעל 'דברי יחזקאל' ומייסד שושלת שינובה). **אביו:** האדמו"ר רבי משה (האדמו"ר השני בשושלת שינובה). **אשתו:** מרת דבורה (בת הרה"ק רבי ישראל יעקב יוקל טייטלבוים, אב"ד ברבשט). **בניו:** האדמו"ר רבי יקותיאל יהודה הי"ד (ממלא מקום אביו כאדמו"ר משינובה בצאנז), הגה"צ רבי משה הי"ד משינובה (הרב, אשתו וששת ילדיהם נרצחו), האדמו"ר רבי יחזקאל שרגא (ממלא מקומו כאדמו"ר משינובה). **בנותיו:** מרת ריבה (נישאה להגה"צ רבי יצחק מוסקוביץ), מרת רחל (נישאה להגה"צ רבי יעקב הורביץ ממעליץ). מתלמידיו: הרה"ק רבי יחזקאל שרגא מציעשנוב הי"ד.

הרה"ח ר' יצחק הכהן ענגלאנדר מצאנז ז"ל דבק בכל מאודו ברבינו, ולא זז כמלוא נימה בלא ברכתו. סיפר על רוח הקודש גלויה שראה אצל רבו הקדוש: היה זה בעת שניהל משא ומתן בנוגע לעסק מסוים, שבו נדרש לעצת רבו, ולפיכך כתב אליו מכתב מפורט בעניין. להפתעתו, קיבל בחזרה איגרת תשובה, וזו לשונה: "הלא בתך בהיריון, ואם ח"ו לא תרגיש בטוב ויתקפו אותה חבלי ייסורים, אז תקרא לפרופסור אמאייזן ותבקש שירשום לה במרשם זריקה פלונית". רבינו סיים את איגרתו: **"וְיִמְלֹא יָמֶיהָ לְלֵדָת, וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבִטְנָה"**.

נחרד ר' יצחק למקרא תשובה מופלאה זו, שלא הייתה ממין השאלה, ושמר את הדבר בליבו. כעבור תקופה קצרה נתקפה בתו בייסורים בכל גופה. ר' יצחק קרא לפרופ' אמאייזן וביקש ממנו לרשום את הזריקה שהורה רבו. לאחר הבדיקה הביע הרופא את התפעלותו ושאל כיצד ידע ר' יצחק שיש לרשום דווקא זריקה זו למחלתה. סיפר ר' יצחק כי הרבי משינובה הורה לו לעשות כן, והפרופ' השתומם מאוד. ואכן, ברכת קודשו של הרבי התקיימה במלואה, ולבתו נולדו תאומים בריאים ושלמים. (הרה"ח ר' יוסף שפירא ששמע את המעשה מפי בעל המעשה)

הרב החסיד ר' יהושע שפירא סיפר ששמע מהרה"ח ר' שלום הורביץ, שהרה"ח ר' בעריש ויינברגר מקראקא סיפר לו כי היה שותף במסחר עם יהודי שלא היה חסיד. פעם אחת נפל בנו התינוק של שותפו מכיסא גבוה ונחבט בראשו. הרופאים בבית החולים אמרו כי לא יחיה, וגם אם יחיה, יהיה אילם וחירש ח"ו. ר' בעריש יעץ לשותפו שייכנס אל רבינו ויבקש ברכה, והשותף הסכים.

ר' בעריש הלך עימו אל רבינו. השותף ידע לדבר פולנית בלבד, ור' בעריש שימש כמתורגמן וסיפר לצדיק את כל המעשה. רבינו אמר למשמשו, ר' הערשיל: "קח את מקלי - שהיה לו מזקנו, הרה"ק בעל ה'דברי יחזקאל' הלברשטאם משינובה זיע"א - ולך עם האיש לביתו. מדוד באמצעות המקל את גובה הכיסא וסמן עליו את המידה".

המשמש הלך עם האיש ועשה כפי שרבינו ציווה. כשחזר, לקח רבינו את המקל ומדד בידו הקדושה עד לסימן שסימן ר' הערשיל, טפח אחר טפח. כשסיים למנות את הטפחים אמר לר' בעריש: "בעריש'ל, הלא אין לזה שיעור". לאחר מכן הוציא שולחן ערוך, יורה דעה, חלק א', והראה לו כי בסימן נ"ח נפסק בעניין בהמה שנפלה, שבנפילה מגובה הנמוך מעשרה טפחים אין חוששים לריסוק איברים. רבינו אמר: "הרי זו הלכה פסוקה ואין חולק בדבר", והורה לשותף לשוב לביתו לשלום, משום שבנו עתיד להתרפא. ואכן, הילד הבריא לחלוטין, ואביו בא להודות לרבינו על כך.

הרה"ח ר' יהושע שפירא סיפר כי אביו, הרה"ח ר' חיים ע"ה, **סבל מחלומות מבהילים, ובשל כך היה צועק באמצע הלילה ומעיר את כל בני הבית. כך אירע במשך שנים.** פעם אחת סיפר על כך להרה"ק ר' לייבוש מרדכי משינובה, והצדיק אמר: "זה כלום". **מאז לא חלם עוד שום חלום מפחיד.**

כְּשֶׁהַסִּבְלָנוֹת עִמָּדָה לְמִבְחָן

הגיעה. הזמן המשיך לחלוף. הבחור כבר הקדים במיוחד, וכעת מצא את עצמו ממתין זמן רב מעבר לשעה שנקבעה. באופן טבעי החלו לעלות בו הוא הרהר לעצמו.

"בכל הפגישות היא דייקה והגיעה בזמן, וגם אם חל עיכוב בלתי צפוי, מדוע אינה מתקשרת?". ככל שחלפו הדקות, היה לו קשה יותר להבין את האיחור, ובפרט כאשר מדובר בפגישה שאמורה להכריע לגבי השידוך.

לאחר שעה ורבע הגיעה הבחורה והתנצלה שהיו פקקים גדולים בדרך. עמד לו על הלשון לומר שהיה עליה להתקשר ולהודיע שיש עיכובים כדי שלא יאלץ להמתין שעה ורבע ברחוב, אך מיד נצר את לשונו: "הרי זה עתה קראתי על מידת הסבלנות".

באותו רגע הוא היה יכל לתת לכעס ולתחושת הפגיעה לדבר במקומו. מבחינתו הייתה לו סיבה טובה להעיר. אולם המילים שקרא זמן קצר קודם לכן בביה"כ עדיין היו טריות בזיכרונו.

במקום להוכיח אותה על האיחור, הוא בחר לקבל אותה בשלווה ובמאור פנים. הוא הרגיע אותה: "**פקקים בדרך קורים, קשה לצפות אותם מראש, הכול בסדר.**"

באמצע הפגישה אמרה לו הבחורה: "אומר את האמת. בכל מהלך הפגישות מאוד מצאת חן בעיניי, אבל מישוה סיפר לי שאתה טיפוס קפדן וקצר רוח. אני לא מסוגלת לחיות תחת לחץ. החלטתי שבפגישה האחרונה אבדוק את מידת הסבלנות שלך. החלטתי לאחר איחור משמעותי ולראות איך אתה מגיב."

אם תגיב בעצבנות- אני לא מתאימה לך. אבל כשראיתי את תגובתך הסבלנית, ועוד בכזה מאור פנים- אפילו בחלומות הכי ורודים שלי לא חלמתי על כזה חתן, ואני מעוניינת לסגור."

"אני שמח מאוד על החלטתך", השיב הבחור. "גם את מצאת חן בעיניי, אולם מכיוון שאני נרגש מאוד וקשה לי לקבל החלטות במצב כזה, אני מציע שנישן על זה ומחר נחליט".

כשחזר הבחור הביתה, הוא רץ מיד לרבי אברהם גניחובסקי זצ"ל ואמר לו: "כבוד הרב, אני מטבעי קצר רוח מאוד, והבחורה אמרה לי שעם טיפוס כזה היא לא מסתדרת. כל מה שהצלחתי בפגישה הזאת להגיב אחרת היה רק משום שבדיוק קראתי ספר שכתוב בו על מעלת הסבלנות. אבל זה לא אני! מבחינתה זה לכאורה מקח טעות! אני מכשיל אותה.. השיב לו הרב גניחובסקי: "זה לא מקח טעות! פעם אחת שלמדת משהו בספר וביצעת את מה שכתוב בו הלכה למעשה- זה ישפיע עליך לכל החיים. קדושת התורה חזקה כל כך, שכאשר אדם לומד בה- הוא יכול להפוך לאדם אחר, בעל מידות מתוקנות יותר". **למחרת סגרו הזוג במזל טוב.**

אחת המידות החשובות ביותר בבניית בית היא מידת הסבלנות. לעיתים דווקא ברגעים שבהם הדברים אינם מתנהלים כפי שתכננו, מתגלה אופיו של האדם ויכולתו לשלוט בעצמו, להבליג ולהאיר פנים גם כאשר הדבר אינו קל.

הסיפור הבא המעובד מתוך '**ברינה יקצורו**' מלמד כיצד לימוד קצר ברגע הנכון השפיע על בחור בשעת מבחן, ובסופו של דבר היה חלק מהדרך שהובילה אותו אל זיווגו.

מעשה בבחור שהגיע לגיל קרוב לשלושים, אך טרם מצא את זיווגו. השנים חלפו, הצעות שונות עלו וירדו, והוא עדיין המתין ליום שבו ירגיש כי לפניו הבחורה שעימה יוכל להקים את ביתו.

אפשר לתאר את הציפייה הגדולה שהצטברה בלבו במשך השנים ואת התקווה שהתעוררה בכל פעם שהגיעה הצעה חדשה.

ביום מן הימים הציעו לו שידוך, וסוף סוף, בפעם הראשונה אחרי שנים רבות, הבחורה מצאה חן בעיניו. קבעו כמה פגישות, השיחות התנהלו היטב, וככל שהתקדמו הפגישות התחזקה התחושה שאולי הפעם אכן מדובר בשידוך הנכון. לבסוף החליטו לקיים פגישה אחרונה ובה יחליטו באופן סופי לכאן או לכאן.

הבחור לא רצה לקחת סיכונים. היות שהפגישה נועדה להתקיים מחוץ לעיר, הוא יצא בשעה מוקדמת, כך שגם אם יהיו פקקים, יגיע בזמן ולא יאחר.

הוא ידע עד כמה הפגישה הזאת משמעותית עבורו. הוא הגיע מוקדם וראה שנותר לו זמן עד הפגישה. במקום להמתין ברחוב, החליט להיכנס לבית כנסת סמוך ולעיין בספר בינתיים.

סמוך למקום מושבו היה מונח הספר "אלופינו מסובלים" שכתב הרב אליהו פורת טהרני, ראש ישיבת "ברכי יוסף". הוא פתח את הספר באקראי וראה שכתוב שם שהמידה הגדולה ביותר שאדם נמדד בה היא מידת הסבלנות. ככל שלאדם יש יותר סבלנות והוא אינו כועס - הוא מרגיש טוב יותר.

"סבלנות- מלשון סבל. אם אדם מוכן לסבול כל מיני גזרות ואינו מגיב בכעס, הסבלנות הזאת מחליפה את הסבל ומבטלת את הגזרות". הדברים נגעו לליבו של הבחור, אך באותו רגע הוא בוודאי לא העלה בדעתו שבתוך זמן קצר הוא יידרש ליישם את הדברים שקרא.

בשעה שנקבעה יצא הבחור מבית הכנסת והמתין לבחורה במקום שקבעו. חלפה רבע שעה, חצי שעה, והבחורה לא

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
אריה בן מרים ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל
אילנה (מחזורה) בת שרה ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
שפרה בת פסיה ע"ה
שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה
שמעון בן ג'וליה ז"ל
הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
אריה בן מרים ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל
אילנה (מחזורה) בת שרה ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
שפרה בת פסיה ע"ה
שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה
שמעון בן ג'וליה ז"ל
יצחק בן ברקוב דב ז"ל
מאיר בת יפה ע"ה
אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק בן מישא אסתר ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
דוד יצחק בן פרחת ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה
אליאור בן פרידה ז"ל
שושנה בת נעמי ע"ה
בנימין בן דב ז"ל
גרוריי צבי בן מרים ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עיישה ע"ה
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
עזרא בן כאתון ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנש בת דג'יטו ע"ה
סוליקה בת עיישה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה
חיים חמוטל בן רינה ז"ל
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
נעמה בת שרה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל